

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 51. Secunda S. Justini Apologia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 166.

pitis poenam condemnatur. Hæc Romæ gesta sunt circa annum centesimum sexagesimum sextum.

§. LI.

Secunda Apologia Justin.

Ex hoc casu S. Justinus occasionem sumpsit, Magistratum, & judicum iniquitatem manifestandi in sua secunda apologia, ubi per modum objectionis inquit: *Erit forte aliquis, qui nobis dicat; ergo vos ipsos omnes interficite, & abite ad Deum vestrum, nec nobis ultra molestiam facite.* Ad hoc respondet; id sibi per fiduciam, quam in Dei providentiam ponerent, non licere. Post hæc Idololatriæ originem, cujus auctores Diaboli essent, ostendit. Deo vero peculiare nomen non esse. Malos Dæmones, rectæ rationis ductum sequentes, semper fuisse persecutos, sicut Socratem. Tum subdit: *Meipsum fraudes alicujus ex ipsorum numero, quos Philosophos dicunt, non evitaturum spero, sed ad crucem damnandum, etsi nullus in orbe Philosophus præter unum Crescentium Cynicum foret.* Et post alia inquit: *Ne testes desint, quibus mendacia, in Christianos prolata, probentur; equuleo imponuntur mancipia, infantes, fœmina in hunc finem, ut per exquisita tormenta confessio incestuum, & conviviorum, quibus infantes devorantur, extorqueatur;*
hæc

hæc enim nobis Christianis affinguntur crimina; qui vero affingunt, illi ipsi talia committunt, Deosque sibi, iisdem pollutos criminibus, comminiscuntur. Nos autem cum simus culpa liberi, iudicium impiorum non curamus, Deum actionum, & cogitationum nostrarum testem habentes.

Sæculum II.
A. C. 166.

In Epilogo S. Justinus in hunc modum scribit: Rogamus vos, ut iste libellus publicæ lucis fiat, postquam quidquid libuerit, responderitis; oportet enim alios scire, quales simus, & nos tandem falsis suspitionibus absolvi, & ultimi supplicii periculo. Omnibus hominibus a natura inditum est, quid honestum sit, aut turpe; plurimi autem nesciunt, has impudicitias, quæ de nobis vulgo narrantur, a nobis maximopere daminari, nosque ea ipsa de causa Deos vestros contemnere, quod hæc flagitia commiserint, & a vobis similia exigere videantur. Vobis jubentibus fidem nostram omnibus notam faciemus, ut, si fieri possit, convertantur. Hic solus est scopus, ad quem hac oratione nostra tendimus. Nostra Religio, si sana mente perpendatur, non est erubescenda, sed omni Philosophia humana superior; saltem in libris nostris illas sordes non inveneritis, quibus scripta Epicureorum, Sotadis, Philenidis aut aliorum, ejusdem hæcæ, scatent, quæ tamen apud vos Athen. lib. 8. omnibus legere permissum. Libellus ab hac p. 335. C. ex Phlenide scriptus circumferebatur de Chrysippo.

Sæculum II.
A. C. 166.

Athen. l. 14.
p. 620.

Mart. 2. ep.
86.

omnis generis libidine, quam sequior sexus explere posset: Sotades erat Poeta Jonicus, alio genere, nempe calumniandi impudentia infamis. Tum S. Justinus his verbis concludit: *Finem dicendi facimus, postquam omnem laborem impendimus, & Deo supplicavimus, ut omnes homines ad cognitionem veritatis pervenire mereantur.* Non legimus majorem hujus Apologiæ, quam prioris fructum fuisse.

S. LII.

Dialogus S. Justinii cum Tryphone.

Edit. gr. lat.
1615. p. 217.

S. Justinus scripsit quoque tractatum Theologicum contra Judæos. Nempe narrat colloquium cum Judæo quodam, nomine Tryphone, institutum, qui, bello fugatus, in Græciam se abdiderat, multumque temporis, præsertim Corinthi, Philosophiæ studio dederat. Is cum in deambulacro publico obvium habuisset S. Justinum, & ex vestitu Philosophum agnovisset, sibi maximo in pretio Philosophiam semper fuisse dixit; *quid autem hæc Philosophia tibi prodesse possit, inquit S. Justinus, si eam cum Doctrina Legislatoris tui, & Prophetarum in comparationem adducas, non video.* Quid igitur, ait Tryphon; *nunquid Philosophi de Deo, de Unitate, & Providentia non tractant?* plurimi, ait S. Justinus: *cognitionem Dei nihil utilitatis ad felicitatem*